

søge om det, og det gør de også. Men jeg kan egentlig slet ikke se, at man behøver at have sådan nogle bestemmelser her, for man kunne jo sådan set næsten pr. automatik fritage folk, der var straffet, for hvad enten man har fået 30 dages fængsel, eller man har fået 5 måneders fængsel, så har man jo trods alt haft en eller anden brist, og jeg forstår sådan set ikke, hvorfor man har sat det ned fra 5 måneder til 30 dage; Man kan også ende på 20 dage eller på 2 måneder. Det er sådan et skøn, man har anlagt.

Personlig mener jeg stadig væk, at der er nogle problemer i, at folk, der er straffede, kommer ind i forsvaret. De fortsætter måske også efter forsvaret i hjemmeværnet og lign. og får våben, og hvad ved jeg. Så umiddelbart er det ikke sådan, at jeg trykker med vild begejstring, når forslaget bliver vedtaget, men vi stemmer nok trods alt for det i sidste instans.

Helge Adam Møller (KF):

Når jeg tager ordet uden for ordførernes rækker som såkaldt privatist, er det, fordi jeg selv har været med til i mit tidligere job som officer at uddanne tusinder og atter tusinder af både værnepligtige og professionelle, og jeg har tit haft det her problem tæt inde på livet med i min enhed at få nogle straffede. Men man fik det jo ikke at vide; det var kun, hvis der skete et eller andet, så vedkommende begik ny kriminalitet. Så blev man måske pludselig klar over, at det var en, der havde en belastet fortid.

Derfor vil jeg godt i tilknytning til det, den konservative ordfører, hr. Jens Jørgensen, sagde, på baggrund af min egen erfaring sige: Overvej nu meget, om man ikke skulle foretage den lille justering, at den chef, typisk kompagnichef, som får de 100 eller 125 værnepligtige, og som er ansvarlig for deres uddannelse i de næste 9 eller 12 måneder, at han og kun han ved, hvem der eventuelt er straffet. Hvis han får tre eller tidligere straffede ud af de 125 mand, kan han risikere, at de fire, fordi han ikke aner, hvem det er, kommer ind i samme deling på 30 mand. Og hvis han er rigtig uheldig, kan han placere dem i en gruppe på otte mand, således at fire af dem er tidligere kriminelle, og de fire andre ikke er det. Det er ikke til gavn hverken for enheden eller for de unge, der helst skulle bringes på et ret spor.

Hvis han derimod kunne få delt dem med én i hver deling, og, hvis der kun var én i hans kompagni, sætte vedkommende ud i den

deling, hvor den allerbedste af hans delingsførere, den aller mest pædagogiske og dygtigste, var, så var der størst chance for, at enheden blev god, og størst chance for, at den unge blev god og aldrig siden begik kriminalitet. Det er altså baseret på praktisk erfaring. Jeg synes, at man skulle overveje det.

Indenrigsministeren (Thorikild Simonsen):

Jeg takker for den overvældende positive modtagelse, dette forslag har fået. Der har også været, som det har været nævnt af en af ordførerne, en fin kontakt mellem Forsvarsministeriet, Indenrigsministeriet og regeringspartierne.

Der har været rejst nogle spørgsmål her, specielt fra den konservative gruppes side. Jeg mener, at de må tages op under udvalgsbehandlingen, og vi må se, om det kan bære til den tid.

Jeg siger tak for den positive modtagelse, forslaget har fået.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 94:

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af forbudet mod knaldfyrværkeri med mild knaldeffekt.

Af Jan Køpke Christensen (FP) m.fl.
(Fremsat 19/12 97).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Thorikild Simonsen):

Siden 1966 har afbrænding af knaldfyrværkeri krævet politiets tilladelse. Baggrunden herfor er